

ser ud til, hvis man tager Hensyn til Øjeblikkets Priser. Det Materiel, som dertil skal anskaffes af Skinner og Sveller, kan i dette Øjeblik ikke faas, og det er ikke helt usandsynligt, at Prisen for disse Ting kan stille sig væsentligt billigere, inden man bliver færdig til at gøre disse Indkøb. Med Hensyn til den løftede Personbane, som altsaa er beregnet til 5 800 000 Kr., er der ikke Spor af Mening i nu at give sig til at beregne den til det dobbelte eller til den tredobbelte Pris, hvad jeg formoder, den ærede Ordfører for Mindretallet har været inde paa, naar han skulde naa op til et Beløb af 20 Mill. Kr.; thi Tidspunktet for denne Banes Anlæggelse foreligger aldeles ikke. Det er meget muligt, at det kan vare 20 Aar, og i saa Fald er der ikke nogen som helst Grund til at beskæftige sig med, hvad den koster i dette Øjeblik. I øvrigt skal jeg aldeles ikke komme ind paa, hvor stort efter min Mening det Tilskud, Kommunerne skulde yde, bør være; jeg kan kun sige, at det maa, navnlig under Hensyn til de Priser, vi nu maa regne med, være væsentligt større end det, der er tilbudt fra Kommunerepræsentanternes Side, og i øvrigt maa det blive Genstand for den Forhandling, som skal foregaa.

Men jeg vil paa ny udtale min Taknemmelighed for, at man har villet gaa med til denne Form for Forhandlingen, og haabe paa, at den maa bringe et Resultat, som de to Udvalg vil finde tilfredsstillende for Rigsdagen.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, idet jeg med Hensyn til det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, som er anført i Betænkningen, skal udtale, at hvis det skulde vedtages — i og for sig har jeg ikke saa meget mod selve Forslaget — maatte det være med en væsentligt anden Begrundelse end den, der er fremført af det ærede Mindretal.

Ordføreren (Godskesen): Jeg har intet at føje til den højtærede Ministers Udtalelser, der, hvis jeg forstod Ministeren rigtigt, bevægede sig ganske efter de samme Linier som de Udtalelser, jeg før tillod mig at fremsætte. Derimod vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Udvalgets Mindretal (Ejsing). Den ærede Ordfører for Mindretallet har utvivlsomt Ret i, at Kommunerne er endogsaa stærkt interesserede i at faa den indre løftede Personbane. Det har jeg ogsaa fremhævet allerede i mit første Foredrag; men jeg tror dog, at den ærede

Ordfører for Mindretallet gik for vidt, naar han sagde, at der kun var Tale om en Lokalbane, saaledes at kun Kommunerne skulde være interesserede i denne Banes Anæg. Saaledes som den højtærede Minister forudsatte, tror jeg ikke, at der kan være Tvivl om, at Staten maa siges at være ligesaa væsentlig interesseret i, at denne Bane bliver anlagt. Jeg tror, at de Fordele ved denne Bane, som jeg før omtalte, ogsaa gør sig gældende for Statens Vedkommende. Der er da ingen Tvivl om, at Staten saa vel som Kommunerne eller vel endogsaa fremfor Kommunerne er interesseret i at faa en gennemløbende Trafik, i at kunne etablere en Sløjfekørsel i Stedet for at skulle operere med en Rebroussementsstation, som er vanskelig at trafikere. Det er dernæst ogsaa utvivlsomt, at Statsbanerne er interesserede i, at Stationerne faar en heldig og praktisk Beliggenhed i befolkede Kvartaler. Det er naturligvis noget, Kommunerne er interesserede i, men jeg ser ikke bedre, end at Staten ogsaa er interesseret i, at Stationerne ligger saaledes, at der let tilføres dem betydelig Trafik. Hvad derimod angaar Spørgsmaalet om Niveauoverkørsler, skal jeg naturligvis erkende, at dem er Kommunen fremfor Staten interesseret i at blive fri for, men jeg ved ikke, om man paa dette Punkt kan sige, at Staten eller Statsbanerne er ganske uden Interesse. Der er vel ingen Tvivl om, at Trafikken ordner sig lettere og sikrere, naar man kan køre paa en løftet Bane, end naar man skal tage til Takke med en Niveaubane, hvor man skal passere Veje og Gader, som skal afspærres ved Bomme.

Den ærede Ordfører for Mindretallet fremhævede dernæst, at København og Frederiksberg burde nu yde noget meget klækkeligt, fordi de tidligere var sluppet saa overordentlig billigt. Jeg tror nu ikke, at den højtærede Ordfører for Mindretallet har Ret heri, forsaavidt angaar København, men i hvert Fald tror jeg med megen Bestemthed at turde sige, at han ikke har Ret med Hensyn til Frederiksberg; thi hvad er det, der er sket for Frederiksbergs Vedkommende? Der er sket det, at da man anlagde Københavns nye Banegaard med tilhørende Anlæg, berøvede man Frederiksberg den Station, som Kommunen havde haft i omtrent et halvt Aarhundrede. Den ærede Ordfører for Mindretallet fremhævede, at ogsaa andre Steder har man set, at Stationers Beliggenhed er blevet forandret, og at det har kunnet medføre Tab for den ene og den anden, men det gaves der ingen